

159 . Roșiori | Comuna: Dulcești | Județ: Neamț | Punct: Țarina Veche - La humărie | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 122533.01

Perioade: Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: La Tène, La Tène târziu, Epoca romană timpurie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire, fără vestigii arheologice

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: George Hânceanu, Vasile Ursachi

Instituții: Complexul Muzeal Județean Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț

Raport

Campania anului 2005, desfășurată în comuna Dulcești, sat Roșiori, în punctul Țarina Veche – La Humărie, a avut în vedere pe lângă deschiderea de noi secțiuni, dezvelirea completă a unor vestigii, descoperite în 2004 și care la acea dată nu au putut fi în totalitate cercetate. Așadar, dacă în campania trecută am trasat trei secțiuni (S.I, S.II, S.III), de dimensiuni diferite (S.I – 30 x 1,5 m; S.II, S.III - 10 x 1,5 m) și câteva casete, care au dezvăluit prezența unor complexe de locuire, anul acesta am deschis a patra secțiune (S.IV), de 30 x 1,5 m și am verificat posibila existență a bordeiului antic din S.III.

Săpătura arheologică, efectuată pe terasa superioară a râului Moldova, a confirmat menținerea celor două straturi de cultură, din secolele II–III și VI–VII p.Chr., identificate din campania anterioară și care păstrează aceeași consistență materială, reflectată prin bogăția inventarului așezării, care se remarcă prin cantitate, calitate și diversitate.

S.IV – de dimensiunile și orientarea S.I (30 x 1,5 m; ENE 100 – VSV 400), perpendiculară pe buza terasei râului Moldova, de care o desparte cca. 20 m, a fost trasată în paralel cu S.I, la o distanță de 82 m. Din punct de vedere stratigrafic, după nivelul actual de călcare, putem semnală existența celor două straturi de cultură deja menționate, care au o grosime considerabilă spre colțul estic, acolo unde s-a descoperit un bordei antic, marcat de prezența numeroaselor fragmente ceramice, unele întregibile, de la străchini, fructiere, strecurători, câni, cănițe, vase-borcan, lucrute la mână și la roată, unele din pastă fină, de culoare cenușie sau cărămizie. Pentru prima dată, s-a găsit și un vârf de săgeată în trei muchii, de tip „scitic”. Adâncimea finală a bordeiului și a secțiunii a fost de 1 - 1,20 m. Totodată, pentru secolele II-III p.Chr. am depistat și două gropi menajere (Gr.1, Gr.2), care conțineau oase de animale.

Interesant este faptul că, o parte din latura estică a bordeiului este suprapusă de o locuință de suprafață, amenajată cu un cuptor din pietre, specific secolelor VI-VII p.Chr. De asemenea, ceramica fragmentară de la vasele-borcan, găsită în zona cuptorului, indică aceeași datare prefeudală. În campaniile viitoare vom încerca să dezvelim în totalitate cele două bordeie, pentru a avea date precise legate de dimensiunile și structura locuințelor.

Și anul acesta am constatat că spre E, unde se află buza terasei, dispunem de o mare cantitate de material arheologic, ceea ce sugerează că ne aflăm în plină așezare, însă cu cât ne îndreptăm spre capătul vestic vestigiile dispar, fapt care ne indică posibila limită a așezării. Din păcate, latura estică a așezării nu mai continuă după buza terasei, din cauza prăbușirilor de teren.

Cât privește celălalt obiectiv, în S.III am încercat să depistăm laturile unui posibil bordei antic, care părea să se contureze în campania precedentă. Astfel, la S.III am deschis o casetă, notată Cas.I, de dimensiuni mari 10 x 4 m, cu aceeași orientare, ENE 100 – VSV 400 și scopul surprinderii eventualelor laturi ale bordeiului. Ipoteza nu s-a confirmat dar am reușit să identificăm două mari gropi (Gr.1 de provizii și Gr.2 menajeră), de 1,20-1,40 m adâncime, cu diametrul de 1,10 m-Gr.1 și 1,50 m-Gr.2. Pe lângă cele două gropi antice am găsit alte patru, notate Gr.3, 4, 5, 6, care au dat un bogat și variat material arheologic:

resturi ceramice de la căni, cănițe, fructiere, fusaiole, cățui, vase-borcan, străchini, dar și câteva cuțite din fier, de forme diverse și oase de animale, unele cu clare urme de prelucrare. Din stratul casetei am „recoltat” mai multe fragmente ceramice, care provin de la două strecurători, tip „sac”, lucrate la mână, de culoare neagră, neuniforme, care nu sunt specifice dacilor.

Evident, cel mai numeros și interesant inventar a rezultat din cercetarea celor două gropi mari (Gr.1 și Gr.2), care au fost arse pentru mai multă rezistență (îndeosebi Gr.1), fapt observat pe pereții gropilor, dar și prin prezența unei cantități impresionante de cărbuni și cenușă. Din ambele gropi s-a scos o cantitate remarcabilă de fragmente ceramice (multe întregibile), care proveneau de la recipiente specifice secolelor II-III p.Chr.: cățui, căni, cănițe, străchini, fructiere, strecurători, vase-borcan, vase-urnă, lucrate la mână și la roată, unele din pastă fină, de culoare cenușie și cărămizie.

În Gr.1 au fost găsite două cănițe carpice, bitronconice, din pastă fină, de culoare cenușie și cărămizie, înalte de 8-9 cm, care dispuneau pe suprafața lor de câte un semn, posibil sarmatic, binecunoscut perioadei, reprezentând litera X. Semnul de pe cănița cenușie are o particularitate, capetele X-ului fiind întoarse spre exterior. Similitudinile găsite la diverși specialiști indică o posibilă origine sarmatică a semnului, preluat din diverse motive de către populația dacilor liberi din zona Roșiorilor. Același inventar ne-a „dăruit” și o dovadă grăitoare despre ocupațiile locuitorilor așezării, într-o cană cărămizie, fără toartă, de 17 cm înălțime, descoperindu-se o cantitate de semințe carbonizate. Cana s-a găsit la o adâncime de 1,80 m, de la nivelul de călcare, așezată pe o parte și aproape plină cu semințe carbonizate. Pe fundul vasului s-au observat urme de resturi vegetale. De asemenea, pe pereții gropii (de la 1,30-1,80 m) se găseau cărbuni și semințe carbonizate. Sub cană erau tot cărbuni și semințe carbonizate. Posibil să fi fost o cantitate de aproximativ 3-4 kg de semințe, atât în vas cât și în afara lui. În urma analizării lor ne vom putea pronunța despre cerealele cultivate de această populație, din vecinătatea râului Moldova. Ambele gropi au fost cercetate în totalitate, la fel și celelalte patru, ajungându-se până la o adâncime de 2-2,20 m de la nivelul actual de călcare.

În momentul distrugerii martorului dintre S.III și caseta adiacentă secțiunii au mai apărut și alte fragmente ceramice, dar tot acum s-a conturat în capătul vestic al S.III vatra unui cuptor antic. Cu prilejul trasării unei casete, în scopul degajării obiectivului amintit, s-au găsit două brățări, una întreagă, rotundă, din fier și alta fragmentară, de tip spiralat din bronz, caracteristice populației dacice.

Obiectele descoperite în acest an, dar și cele anterioare, marchează prezența unei populații active pe teritoriul actualului sat Roșiori, care a furnizat condiții propice de locuire și dezvoltare. Rezultatele acestei campanii impun necesitatea continuării săpăturilor din așezarea de la Roșiori, cu scopul dezvelirii și salvării vestigiilor arheologice.

Informații suplimentare online

[Raportul 3487 din cronica.cimec.ro](http://raportul3487.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
